

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 392

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

55e jaargang
19 december 2012

Nummer	Inhoud	Bladzijde
	II <i>Mededelingen</i>	

MEDEDELINGEN VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Europese Commissie

2012/C 392/01	Mededeling van de Commissie aan de lidstaten inzake de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op kortlopende exportkredietverzekering ⁽¹⁾	1
2012/C 392/02	Besluit om geen bezwaar aan te tekenen tegen een aangemelde concentratie (Zaak COMP/M.6786 — EPH/SPP) ⁽¹⁾	8
2012/C 392/03	Besluit om geen bezwaar aan te tekenen tegen een aangemelde concentratie (Zaak COMP/M.6771 — Bridgepoint/CPPIB/Dorna) ⁽¹⁾	8

IV *Informatie*

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Europese Commissie

2012/C 392/04	Wisselkoersen van de euro	9
---------------	---------------------------------	---

Prijs:
3 EUR

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
Rekenkamer		
2012/C 392/05	Speciaal verslag nr. 16/2012 „De doeltreffendheid van de regeling inzake een enkele areaalbetaling als overgangsregeling voor de ondersteuning van landbouwers in de nieuwe lidstaten”	10
2012/C 392/06	Speciaal verslag nr. 18/2012 „Bijstand van de Europese Unie aan Kosovo op het gebied van de rechtsstaat”	10
2012/C 392/07	Speciaal verslag nr. 19/2012 „Verslag van 2011 over de follow-up van de speciale verslagen van de Europese Rekenkamer”	11

V *Adviezen*

PROCEDURES IN VERBAND MET DE UITVOERING VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK MEDEDINGINGSBELEID

Europese Commissie

2012/C 392/08	Voorafgaande aanmelding van een concentratie (Zaak COMP/M.6731 — Vitronet/Infinity) — Voor de vereenvoudigde procedure in aanmerking komende zaak ⁽¹⁾	12
---------------	--	----

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

II

(Mededelingen)

MEDEDELINGEN VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN
DE EUROPESE UNIE

EUROPESE COMMISSIE

Mededeling van de Commissie aan de lidstaten inzake de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op kortlopende exportkredietverzekering

(Voor de EER relevante tekst)

(2012/C 392/01)

1. INLEIDING

1. Exportsubsidies kunnen op de markt negatief uitwerken op de concurrentie tussen potentieel concurrerende leveranciers van goederen en diensten. Daarom heeft de Commissie, als hoedster van de mededingingsregels van het Verdrag, exportsteun voor handel binnen de Unie en voor export buiten de Unie steeds streng veroordeeld. Om te beletten dat steun van de lidstaten voor exportkredietverzekering de mededinging verstoort, dient te worden verduidelijkt hoe dit soort steun in het kader van de staatssteunregels van de Unie wordt beoordeeld.
2. De Commissie heeft haar bevoegdheid om regels vast te leggen voor staatssteun op het gebied van kortlopende exportkredietverzekering gebruikt om daadwerkelijke of potentiële verstoringen van de mededinging op de interne markt aan te pakken, niet alleen tussen exporteurs in verschillende lidstaten (in het handelsverkeer binnen en buiten de Unie), maar ook tussen kredietverzekeraars die in de Unie actief zijn. In 1997 heeft de Commissie de beginselen voor overheidsoptreden in deze sector vastgelegd in haar mededeling aan de lidstaten ingevolge artikel 93, lid 1, van het EG-Verdrag inzake de toepassing van de artikelen 92 en 93 van het Verdrag op kortlopende exportkredietverzekering ⁽¹⁾ (hierna „de mededeling van 1997” genoemd). De mededeling van 1997 zou vanaf 1 januari 1998 gelden voor een periode van vijf jaar. Zij is vervolgens gewijzigd en de geldigheidsduur ervan is in 2001 ⁽²⁾, 2004 ⁽³⁾, 2005 ⁽⁴⁾ en 2010 ⁽⁵⁾ verlengd. Zij is nu van toepassing tot en met 31 december 2012.
3. De ervaring die met name tijdens de financiële crisis tussen 2009 en 2011 met de toepassing van de mededeling van 1997 is opgedaan, wijst erop dat het beleid van de Commissie in deze sector dient te worden herzien.

4. Doel van de in deze mededeling uiteengezette regels is ervoor te zorgen dat staatssteun de mededinging tussen particuliere en publieke of door de overheid gesteunde exportkredietverzekeraars niet verstoort, en ervoor te zorgen dat een gelijk speelveld tussen exporteurs tot stand komt.
5. Met deze mededeling wordt beoogd de lidstaten nadere aanwijzingen te geven over de beginselen waarop de Commissie haar uitlegging van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag en de toepassing ervan op kortlopende exportkredietverzekering wil baseren. Deze mededeling dient het beleid van de Commissie op dit terrein zo transparant mogelijk te maken en te zorgen voor voorspelbaarheid en een gelijke behandeling. Daartoe wordt in deze mededeling een aantal voorwaarden vastgelegd waaraan moet worden voldaan wanneer publieke verzekeraars op de markt voor kortlopende kredietverzekeringen actief willen worden in het segment van de verhandelbare risico's.
6. Risico's die in beginsel onverhandelbaar zijn, vallen buiten het toepassingsgebied van deze mededeling.
7. Onderdeel 2 geeft een beschrijving van het toepassingsgebied van deze mededeling en de daarin gehanteerde definities. Onderdeel 3 gaat in op de toepasselijkheid van artikel 107, lid 1, van het Verdrag en het algemene verbod op staatssteun voor exportkredietverzekeringen ten behoeve van verhandelbare risico's. Ten slotte geeft onderdeel 4 een aantal uitzonderingen op de definitie van verhandelbare risico's en wordt aangegeven onder welke voorwaarden de Staat kan optreden bij het verzekeren van die tijdelijk onverhandelbare risico's.

2. TOEPASSINGSGEBIED VAN DE MEDEDELING EN
DEFINITIES

2.1. Toepassingsgebied

8. De Commissie zal de in deze mededeling uiteengezette beginselen alleen toepassen op exportkredietverzekeringen

⁽¹⁾ PB C 281 van 17.9.1997, blz. 4.

⁽²⁾ PB C 217 van 2.8.2001, blz. 2.

⁽³⁾ PB C 307 van 11.12.2004, blz. 12.

⁽⁴⁾ PB C 325 van 22.12.2005, blz. 22.

⁽⁵⁾ PB C 329 van 7.12.2010, blz. 6.

met een risicoduur van minder dan twee jaar. Alle overige instrumenten voor exportfinanciering zijn van het toepassingsgebied van deze mededeling uitgesloten.

2.2. Definities

9. Voor de toepassing van deze mededeling wordt verstaan onder:

„coassurantie”: het percentage van alle verzekerde schade dat niet door de verzekeraar wordt vergoed, maar dat voor rekening komt van een andere verzekeraar;

„krediettermijn”: de termijn die de afnemer krijgt om de geleverde goederen en diensten te betalen in het kader van een exportkrediettransactie;

„commerciële risico's”: met name de volgende risico's:

- willekeurige opzegging van een contract door een afnemer, d.w.z. een willekeurig besluit van een niet-overheidsafnemer om het contract zonder gegronde redenen op te schorten of te beëindigen;
- willekeurige weigering zonder gegronde redenen van een niet-overheidsafnemer om de contractgoederen te accepteren;
- insolventie van een niet-overheidsafnemer en zijn garant;
- voortgezette non-betaling (*protracted default*), d.w.z. de niet-betaling door een niet-overheidsafnemer en zijn garant van een uit het contract voortvloeiende schuld;

„exportkredietverzekering”: een verzekeringsproduct waarbij de verzekeraar verzekeringsdekking aanbiedt tegen een commercieel en politiek risico met betrekking tot betalingsverplichtingen bij een exporttransactie;

„fabricatietermijn”: de periode tussen het tijdstip van bestelling en de levering van de goederen of diensten;

„verhandelbare risico's”: commerciële en politieke risico's met een maximale risicoduur van minder dan twee jaar die berusten bij overheids- en niet-overheidsafnemers in de in de bijlage genoemde landen; alle overige risico's gelden voor de toepassing van deze mededeling als onverhandelbaar;

„politieke risico's”: met name de volgende risico's:

- het risico dat een overheidsafnemer of een land de uitvoering van een transactie belet of niet tijdig betaalt;
- een niet aan een individuele afnemer toe te rekenen risico of een risico dat buiten de verantwoordelijkheid van de individuele afnemer valt;
- het risico dat een land de door in dat land gevestigde afnemers betaalde bedragen niet naar het land van de verzekerde overmaakt;
- het risico dat een geval van overmacht zich voordoet buiten het land van de verzekeraar, waarbij het onder meer kan gaan om op oorlog gelijkende handelingen, voor zover de effecten daarvan niet anderszins zijn verzekerd;

„particuliere kredietverzekeraar”: een onderneming of organisatie niet zijnde een publieke verzekeraar die exportkredietverzekering aanbiedt;

„quotencontract”: herverzekeringscontract waarbij een verzekeraar zich ertoe heeft verplicht om een bepaald percentage van elk risico dat door hem binnen een gedefinieerde verzekeringscategorie is geaccepteerd, in herverzekering over te dragen aan de herverzekeraar, en de herverzekeraar zich ertoe heeft verplicht dit in herverzekering te accepteren;

„herverzekering”: vorm van verzekering die een verzekeraar afsluit bij een andere verzekeraar ter beheersing van zijn risico door zijn eigen risico te verminderen;

„risicoduur”: de fabricatietermijn plus de krediettermijn;

„dekking eentransactierisico”: verzekering van alle omzet op één afnemer of van één specifiek contract met één afnemer;

„publieke verzekeraar”: een onderneming of andere organisatie die met de steun van of namens een lidstaat exportkredietverzekering aanbiedt, of een lidstaat die zelf exportkredietverzekering aanbiedt;

„top-up-dekking”: aanvullende dekking bovenop een door een andere verzekeraar vastgestelde kredietlimiet;

„polis met volledige omzetdekking”: een kredietverzekeringspolis die niet de dekking van een eentransactierisico betreft, d.w.z. een kredietverzekeringspolis die alle of de meeste van de verkopen op krediet van de verzekerde dekt, alsmede handelsvorderingen uit verkopen aan meer dan één afnemer.

3. DE TOEPASSELIJKHEID VAN ARTIKEL 107, LID 1, VAN HET VERDRAG

3.1. Algemene beginselen

10. Overeenkomstig artikel 107, lid 1, van het Verdrag zijn „steunmaatregelen van de staten of in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar met de interne markt, voor zover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt”.

11. Indien een exportkredietverzekering door publieke verzekeraars wordt verstrekt, zijn daarmee staatsmiddelen gemoeid. Deze betrokkenheid van de Staat levert verzekeraars en/of exporteurs mogelijk een selectief voordeel op, hetgeen de mededinging kan verstoren of dreigen te verstoren en het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig kan beïnvloeden. De onderstaande beginselen zijn bedoeld als leidraad met betrekking tot de vraag hoe dit soort maatregelen op grond van de staatssteunregels zullen worden beoordeeld.

3.2. Steun voor verzekeraars

12. Indien publieke verzekeraars bepaalde voordelen genieten ten opzichte van particuliere kredietverzekeraars, kan daarmee staatssteun gemoeid zijn. Deze voordelen kunnen verschillende vormen aannemen en bijvoorbeeld betrekking hebben op:

- a) een staatsgarantie voor leningen en verliezen;

- b) vrijstelling van de verplichting tot het aanleggen van toereikende reserves en van andere verplichtingen die voortvloeien uit het feit dat exportkredietverzekeringstransacties voor rekening of met garantie van de Staat zijn vrijgesteld van de Eerste Richtlijn 73/239/EEG van de Raad van 24 juli 1973 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en de uitoefening daarvan ⁽¹⁾;
- c) verlichting of vrijstelling van belastingen die normaal verschuldigd zijn (zoals de vennootschapsbelasting en belastingen op verzekeringspolissen);
- d) steunverlening of kapitaalverschaffing door de Staat of andere vormen van financiering die niet in overeenstemming zijn met het beginsel van de particuliere investeerder handelend in een markteconomie;
- e) de levering van diensten in natura door de Staat, zoals de toegang tot en het gebruik van overheidsinfrastructuur of -faciliteiten of bevoorrechte informatie van de Staat onder voorwaarden die de marktwaarde daarvan niet weerspiegelen;
- f) directe herverzekering door de Staat of een directe herverzekeringgarantie van de Staat onder voorwaarden die gunstiger zijn dan die welke op de particuliere herverzekeringmarkt worden aangeboden, hetgeen ofwel tot een te lage prijs van de herverzekeringdekking leidt, ofwel tot de kunstmatige schepping van capaciteit die op de particuliere markt niet beschikbaar zou komen.

3.3. Het verbod op staatssteun voor exportkredieten

- 13. De in punt 12 vermelde voordelen voor publieke verzekeraars wat betreft verhandelbare risico's beïnvloeden het handelsverkeer betreffende kredietverzekeringdiensten binnen de Unie ongunstig. Zij doen verschillen ontstaan in de verzekeringsdekking die in verschillende lidstaten voor verhandelbare risico's beschikbaar is. Dat verstoort de mededinging tussen verzekeraars in verschillende lidstaten en heeft secundaire effecten op het handelsverkeer binnen de Unie, ongeacht of het om export binnen dan wel buiten de Unie gaat ⁽²⁾. Indien publieke verzekeraars dat soort voordelen genieten ten opzichte van particuliere kredietverzekeraars, dienen de voorwaarden te worden bepaald waaronder zij actief kunnen zijn om zo te garanderen dat zij geen staatssteun genieten. Daartoe is het vereist dat zij geen verhandelbare risico's dienen te kunnen verzekeren.
- 14. Voordelen voor publieke verzekeraars worden soms — ten minste ten dele — aan exporteurs doorgegeven. Dit soort voordelen kan de mededinging en het handelsverkeer verstoren en staatssteun vormen in de zin van artikel 107, lid 1, van het Verdrag. Niettemin gaat de Commissie ervan uit

dat geen onterecht voordeel aan exporteurs is doorgegeven indien aan de in onderdeel 4.3 van deze mededeling genoemde voorwaarden voor het verstrekken van exportkredietverzekeringen voor verhandelbare risico's is voldaan.

4. VOORWAARDEN VOOR HET VERSTREKKEN VAN EXPORTKREDIETVERZEKERINGEN TEN BEHOEVE VAN TIJDELIJK ONVERHANDELBARE RISICO'S

4.1. Algemene beginselen

- 15. Zoals opgemerkt in punt 13, mogen publieke verzekeraars geen verhandelbare risico's verzekeren indien zij voordelen genieten ten opzichte van particuliere kredietverzekeraars zoals beschreven in punt 12. Indien publieke verzekeraars of hun dochterondernemingen toch verhandelbare risico's willen verzekeren, dient te worden gewaarborgd dat zij daarbij direct noch indirect staatssteun genieten. Met het oog daarop moeten zij beschikken over een bepaalde hoeveelheid eigen middelen (een solvabiliteitsmarge, met inbegrip van een garantiefonds) en technische reserves (een egalisatievoorziening) en over de vereiste vergunning overeenkomstig Richtlijn 73/239/EEG. Zij moeten ook ten minste een afzonderlijke beheersrekening aanhouden en een gescheiden boekhouding voeren voor het voor rekening of met garantie van de Staat verzekeren van verhandelbare en onverhandelbare risico's, om aan te tonen dat zij voor het verzekeren van verhandelbare risico's geen staatssteun ontvangen. De boekhouding voor activiteiten die voor eigen rekening van de verzekeraar worden verzekerd, dienen in overeenstemming te zijn met Richtlijn 91/674/EEG van de Raad van 19 december 1991 betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van verzekeringsondernemingen ⁽³⁾.

- 16. Lidstaten die herverzekeringdekking verstrekken aan een exportkredietverzekeraar door middel van deelneming in of betrokkenheid bij particuliere herverzekeringsovereenkomsten die zowel verhandelbare als onverhandelbare risico's dekken, moeten kunnen aantonen dat deze regelingen geen staatssteun omvatten als bedoeld in punt 12, onder f).
- 17. Publieke verzekeraars kunnen, onder de in deze mededeling beschreven voorwaarden, exportkredietverzekering aanbieden voor tijdelijk onverhandelbare risico's.

4.2. Uitzonderingen op de definitie van verhandelbare risico's: tijdelijk onverhandelbare risico's

- 18. Onverminderd de definitie van verhandelbare risico's worden bepaalde commerciële en politieke risico's die berusten bij afnemers die zijn gevestigd in de in de bijlage genoemde landen, in de volgende gevallen tijdelijk als onverhandelbaar beschouwd:
 - a) indien de Commissie besluit om één of meer landen tijdelijk van de in de bijlage opgenomen lijst van landen met verhandelbare risico's te schrappen op de in onderdeel 5.2 beschreven wijze, omdat de capaciteit van de particuliere verzekeringsmarkt in het betrokken land of de betrokken landen ontoereikend is om alle economisch verantwoorde risico's af te dekken;

⁽¹⁾ PB L 228 van 16.8.1973, blz. 3.

⁽²⁾ In zijn arrest van 21 maart 1990 in zaak C-142/87, België/Commissie (Jurispr. 1990, blz. I-959) verklaarde het Hof van Justitie dat niet alleen de steun voor uitvoer binnen de Unie, maar ook steun voor uitvoer buiten de Unie het handelsverkeer binnen de Unie kan beïnvloeden. Beide soorten activiteiten worden verzekerd door exportkredietverzekeraars en steun voor beide vormen van uitvoer kan derhalve de mededinging en het handelsverkeer binnen de Unie ongunstig beïnvloeden.

⁽³⁾ PB L 374 van 31.12.1991, blz. 7.

- b) indien de Commissie, na ontvangst van een aanmelding van een lidstaat, besluit dat de risico's voor kleine en middelgrote ondernemingen in de zin van de aanbeveling van de Commissie van 6 mei 2003 betreffende de definitie van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen ⁽¹⁾ waarvan de jaarlijkse totale exportomzet niet meer dan 2 miljoen EUR bedraagt, tijdelijk onverhandelbaar zijn voor exporteurs in de lidstaat die de aanmelding doet;
- c) indien de Commissie, na ontvangst van een aanmelding van een lidstaat, besluit dat de dekking voor een een-transactierisico met een risicoduur van ten minste 181 dagen, doch minder dan twee jaar tijdelijk onverhandelbaar is voor exporteurs in de lidstaat die de aanmelding doet;
- d) indien de Commissie, na ontvangst van een aanmelding van een lidstaat, besluit dat, als gevolg van een aanbodtekort voor exportkredietverzekering, bepaalde risico's tijdelijk onverhandelbaar zijn voor exporteurs in de lidstaat die de aanmelding doet.

19. Om de mededingingverstoringen op de interne markt zo veel mogelijk te beperken, kunnen risico's die overeenkomstig punt 18 tijdelijk als onverhandelbaar worden beschouwd, door publieke verzekeraars worden gedekt, mits aan de in onderdeel 4.3 genoemde voorwaarden is voldaan.

4.3. Voorwaarden voor het verschaffen van dekking voor tijdelijk onverhandelbare risico's

4.3.1. De kwaliteit van de dekking

20. De kwaliteit van de dekking die publieke verzekeraars bieden, moet aan marktnormen beantwoorden. Meer bepaald kunnen alleen economisch verantwoorde risico's, d.w.z. risico's die op basis van gezonde acceptatiebeginselen aanvaardbaar zijn, worden gedekt. Het dekkingpercentage moet maximaal 95 % bedragen voor commerciële en politieke risico's en de wachtermijn voor schadevergoedingen moet ten minste 90 dagen duren.

4.3.2. De acceptatiebeginselen

21. Bij de beoordeling van risico's moeten steeds gezonde acceptatiebeginselen worden toegepast. Dit betekent dat het risico voor financieel onverantwoorde transacties niet in aanmerking dient te komen voor dekking in het kader van door de overheid gesteunde regelingen. Ten aanzien van dit soort beginselen moeten de criteria inzake risico-acceptatie expliciet zijn. Indien reeds een zakelijke relatie bestaat, moeten exporteurs een positieve handels- en/of betalingservaring hebben. Afnemers moeten een „schoon” schadeverleden hebben en hun wanbetalingsrisico (*probability of default*) moet acceptabel zijn, evenals hun interne en/of externe financiële ratings.

4.3.3. Passende tarifiering

22. Het dragen van risico bij exportkredietverzekering dient door een passende premie te worden vergoed. Om de verdringing van particuliere kredietverzekeraars zo minimaal

mogelijk te houden, moeten de gemiddelde premies bij door de overheid gesteunde regelingen hoger zijn dan de gemiddelde premies die particuliere kredietverzekeraars voor vergelijkbare risico's berekenen. Dit vereiste garandeert dat overheidsinterventie geleidelijk verdwijnt, omdat de hogere premie ervoor zorgt dat exporteurs naar particuliere kredietverzekeraars terugkeren zodra de marktomstandigheden dat mogelijk maken en het risico opnieuw verhandelbaar wordt.

23. De tarifiering geldt als passend indien de minimumpremie ⁽²⁾ (hierna „de safe-harbourpremie” genoemd) voor de betrokken risicocategorie van de afnemers ⁽³⁾ wordt berekend zoals aangegeven in de onderstaande tabel. De safe-harbourpremie is van toepassing tenzij lidstaten het bewijs leveren dat deze percentages voor het betrokken risico niet passend zijn. Voor een polis met volledige omzettekking moet de risicocategorie overeenstemmen met het gemiddelde risico van de door de polis gedekte afnemers.

Risicocategorie	Jaarlijkse risicopremie ⁽¹⁾ (% van het verzekerde volume)
Uitstekend ⁽²⁾	0,2-0,4
Goed ⁽³⁾	0,41-0,9
Bevredigend ⁽⁴⁾	0,91-2,3
Zwak ⁽⁵⁾	2,31-4,5

⁽¹⁾ Het percentage van de safe-harbourpremie voor een verzekeringsovereenkomst van 30 dagen kan worden berekend door de jaarlijkse risicopremie te delen door 12.

⁽²⁾ De risicocategorie „uitstekend” bevat risico's die overeenstemmen met de kredietratings AAA, AA+, AA, AA-, A+, A, A- van Standard & Poor's.

⁽³⁾ De risicocategorie „goed” bevat risico's die overeenstemmen met de kredietratings BBB+, BBB of BBB- van Standard & Poor's.

⁽⁴⁾ De risicocategorie „bevredigend” bevat risico's die overeenstemmen met de kredietratings BB+, BB of BB- van Standard & Poor's.

⁽⁵⁾ De risicocategorie „zwak” bevat risico's die overeenstemmen met de kredietratings B+, B of B- van Standard & Poor's.

24. Bij coassurantie, quotencontracten en top-up-dekking geldt de tarifiering als passend indien de berekende premie ten minste 30 % hoger ligt dan de premie voor de door een particuliere kredietverzekeraar verschaft (oorspronkelijke) dekking.

25. Bovenop de risicopremie moet, ongeacht de looptijd van het contract, een beheersvergoeding worden betaald, wil de tarifiering als passend worden beschouwd.

⁽²⁾ Voor de betrokken risicocategorie werd de bandbreedte voor de safe-harbourrisicopremie telkens bepaald op basis van de spreads voor eenjaars credit default swaps (cds), gebaseerd op een samengestelde rating bestaande uit de ratings van de drie belangrijkste ratingbureaus (Standard & Poor's, Moody's en Fitch), over de afgelopen vijf jaar (2007-2011), in de aanname dat de gemiddelde verliesratio's voor kortlopende exportkredietverzekeringen 40 % bedragen. De bandbreedtes werden nadien doorlopend bepaald om beter rekening te houden met het feit dat risicopremies niet constant blijven in de tijd.

⁽³⁾ De risicocategorieën van de afnemers zijn gebaseerd op de kredietratings. Er zijn geen ratings van specifieke ratingbureaus nodig. Ook nationale ratingsystemen of door banken gehanteerde ratingsystemen kunnen worden geaccepteerd. Voor ondernemingen zonder publieke rating zou een op verifieerbare gegevens gebaseerde rating kunnen worden toegepast.

⁽¹⁾ PB L 124 van 20.5.2003, blz. 36.

4.3.4. *Transparantie en verslaglegging*

26. De lidstaten moeten de ingevoerde regelingen voor de risico's die overeenkomstig punt 18 tijdelijk als onverhandelbaar worden beschouwd, op de websites van publieke verzekeraars bekendmaken en daarbij alle toepasselijke voorwaarden vermelden.
27. Zij moeten jaarlijks bij de Commissie een verslag indienen over de risico's die overeenkomstig punt 18 tijdelijk als onverhandelbaar worden beschouwd en door publieke verzekeraars worden gedekt. Zij moeten dit verslag uiterlijk 31 juli van het jaar volgend op de maatregel indienen.
28. Dat verslag moet gegevens bevatten over het gebruik dat van elke regeling is gemaakt, met name over het totale volume toegestane kredietlimieten, de verzekerde omzet, de berekende premies, de ingediende schadevorderingen en de uitgekeerde schadevergoedingen, de teruggevorderde bedragen en de beheerskosten van de regeling. De Commissie maakt de verslagen bekend op haar website.

5. PROCEDURELE ASPECTEN

5.1. *Algemene beginselen*

29. De in punt 18, onder a), bedoelde risico's kunnen door publieke verzekeraars worden gedekt mits aan de voorwaarden van onderdeel 4.3 wordt voldaan. In dat geval hoeft geen aanmelding bij de Commissie plaats te vinden.
30. De in punt 18, onder b), c) en d), bedoelde risico's kunnen door publieke verzekeraars worden gedekt mits aan de voorwaarden van onderdeel 4.3 wordt voldaan én na een aanmelding bij en goedkeuring door de Commissie.
31. Het niet voldoen aan een van de voorwaarden van onderdeel 4.3 betekent niet dat de exportkredietverzekering of exportkredietverzekeringsregeling automatisch verboden is. Indien een lidstaat wil afwijken van een van de voorwaarden of indien er twijfel bestaat over de vraag of een voorgenomen exportkredietverzekeringsregeling aan de voorwaarden van deze mededeling voldoet, moet de lidstaat de regeling bij de Commissie aanmelden.
32. Toetsing aan de staatssteunregels laat de verenigbaarheid van een bepaalde maatregel met andere Verdragsbepalingen onverlet.

5.2. *Aanpassing van de lijst van landen met verhandelbaar risico's*

33. Wanneer de Commissie nagaat of het gebrek aan voldoende particuliere capaciteit rechtvaardigt dat een land tijdelijk van de lijst van landen met verhandelbare risico's wordt geschrapt, als bedoeld in punt 18, onder a), neemt zij de volgende factoren in aanmerking, in volgorde van prioriteit:

- a) krimp van de particuliere verzekeringscapaciteit: met name het besluit van een grote kredietverzekeraar om

risico's die berusten bij afnemers in het betrokken land niet te dekken, een aanmerkelijke daling van de totale verzekerde bedragen of een aanmerkelijke daling van de acceptatiepercentages voor het betrokken land over een periode van zes maanden;

- b) verslechtering van de ratings voor overheden: met name plotselinge veranderingen in de kredietratings over een periode van zes maanden, bijvoorbeeld herhaalde ratingverlagingen door onafhankelijk ratingbureaus, of een scherpe toename van de credit default swap spreads;
 - c) verslechtering van de prestaties van de zakelijke sector: met name een scherpe stijging van insolventies in het betrokken land over een periode van zes maanden.
34. Wanneer de marktcapaciteit ontoereikend wordt om alle economisch verantwoorde risico's te dekken, kan de Commissie op schriftelijk verzoek ten minste drie lidstaten of uit eigen beweging de lijst van landen met verhandelbare risico's herzien.

35. Indien de Commissie voornemens is de in de bijlage opgenomen lijst van landen met verhandelbaar risico's aan te passen, zal zij lidstaten, particuliere kredietverzekeraars en belanghebbenden raadplegen en informatie bij hen inwinnen. De raadpleging en het soort verlangde informatie wordt op de website van de Commissie bekendgemaakt. De raadplegingsperiode bedraagt in de regel maximaal 20 werkdagen. Wanneer de Commissie, op basis van de ingewonnen informatie, besluit om de lijst van landen met verhandelbare risico's aan te passen, zal zij de lidstaten daarvan schriftelijk in kennis stellen en het besluit aankondigen op haar website.

36. De tijdelijke schrapping van een land van de lijst van landen met verhandelbare risico's geldt voor ten minste twaalf maanden. In die periode afgesloten verzekeringspolissen met betrekking tot het tijdelijk geschrapte land mogen gelden voor maximaal 180 dagen vanaf de datum waarop de tijdelijke schrapping verstrijkt. Na die datum mogen geen nieuwe verzekeringspolissen worden afgesloten. Drie maanden voordat de tijdelijke schrapping verstrijkt, gaat de Commissie na of zij de schrapping van het betrokken land van de lijst verlengt. Indien de Commissie vaststelt dat de marktcapaciteit nog steeds ontoereikend is om, rekening houdende met de in punt 33 genoemde factoren, alle economisch verantwoorde risico's te dekken, kan zij de tijdelijke schrapping van het land van de lijst overeenkomstig punt 35 verlengen.

5.3. *Verplichting tot aanmelding voor de in punt 18, onder b) en c), bedoelde uitzonderingen*

37. Wat de in punt 18, onder b) en c), bedoelde risico's betreft, lijken de gegevens waarover de Commissie momenteel beschikt, er op te wijzen dat er een marktkloof bestaat en dat die risico's derhalve onverhandelbaar zijn. Daarbij dient evenwel te worden aangetekend dat het ontbreken van dekking niet voor iedere lidstaat geldt en dat de toestand

mettertijd kan veranderen naarmate de particuliere sector meer belangstelling krijgt voor dit marktsegment. Overheidsinterventie dient alleen te worden toegestaan voor risico's die de markt anders niet zou dekken.

38. Om deze redenen dient een lidstaat, indien deze de in punt 18, onder b) of c), bedoelde risico's wil dekken, overeenkomstig artikel 108, lid 3, van het Verdrag aanmelding te doen bij de Commissie en in zijn aanmelding aan te tonen dat hij contact heeft opgenomen met de belangrijkste kredietverzekeraars en makelaars in die lidstaat ⁽¹⁾ en hun de gelegenheid heeft geboden om het bewijs te verschaffen dat aldaar voor de betrokken risico's dekking beschikbaar is. Indien de betrokken kredietverzekeraars binnen dertig dagen na ontvangst van een verzoek daartoe van de betrokken lidstaat, die lidstaat of de Commissie geen gegevens verschaffen over de dekkingsvoorwaarden en verzekerde volumes voor het soort risico's dat de lidstaat wil dekken of indien uit de verschaft informatie niet blijkt dat voor de betrokken risico's dekking beschikbaar is in die lidstaat, beschouwt de Commissie de risico's tijdelijk als onverhandelbaar.

5.4. Verplichting tot aanmelding in overige gevallen

39. Wat de in punt 18, onder d), bedoelde risico's betreft, moet de betrokken lidstaat in zijn aanmelding bij de Commissie overeenkomstig artikel 108, lid 3, van het Verdrag aantonen dat geen dekking beschikbaar is voor exporteurs in die lidstaat als gevolg van een aanbodschock op de particuliere verzekeringsmarkt, met name de terugtrekking van een belangrijke kredietverzekeraar uit de betrokken lidstaat, verminderde capaciteit of een ten opzichte van andere lidstaten beperkt productaanbod.

6. TOEPASSINGSDATUM EN -DUUR

40. De Commissie zal de in deze mededeling vervatte beginselen toepassen van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2018, met uitzondering van punt 18, onder a), en onderdeel 5.2, die vanaf de datum van vaststelling van deze mededeling zullen worden toegepast.

⁽¹⁾ De kredietverzekeraars en -makelaars met wie contact wordt opgenomen, dienen representatief te zijn in termen van het productaanbod (bijv. gespecialiseerde aanbieders van dekking tegen eentransactierisico's) en de omvang van de markt die zij bestrijken (bijv. samen vertegenwoordigen zij een minimumaandeel van 50 % van de markt).

*BIJLAGE***Lijst van landen met verhandelbare risico's**

Alle lidstaten
Australië
Canada
IJsland
Japan
Nieuw-Zeeland
Noorwegen
Zwitserland
Verenigde Staten van Amerika

Besluit om geen bezwaar aan te tekenen tegen een aangemelde concentratie**(Zaak COMP/M.6786 — EPH/SPP)****(Voor de EER relevante tekst)**

(2012/C 392/02)

Op 13 december 2012 heeft de Commissie besloten zich niet te verzetten tegen bovenvermelde aangemelde concentratie en deze verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te verklaren. Deze beschikking is gebaseerd op artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad. De volledige tekst van de beschikking is slechts beschikbaar in het Engels en zal openbaar worden gemaakt na verwijdering van eventuele bedrijfsgeheimen. De tekst is beschikbaar:

- op de website Concurrentie van de Commissie, afdeling fusies (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Deze website biedt verschillende hulpmiddelen om individuele concentratiebeschikkingen op te zoeken, onder meer op: naam van de onderneming, nummer van de zaak, datum en sector,
- in elektronische vorm op de EUR-Lex-website (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) onder documentnummer 32012M6786. EUR-Lex biedt online-toegang tot de communautaire wetgeving.

Besluit om geen bezwaar aan te tekenen tegen een aangemelde concentratie**(Zaak COMP/M.6771 — Bridgepoint/CPPIB/Dorna)****(Voor de EER relevante tekst)**

(2012/C 392/03)

Op 13 december 2012 heeft de Commissie besloten zich niet te verzetten tegen bovenvermelde aangemelde concentratie en deze verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te verklaren. Deze beschikking is gebaseerd op artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad. De volledige tekst van de beschikking is slechts beschikbaar in het Engels en zal openbaar worden gemaakt na verwijdering van eventuele bedrijfsgeheimen. De tekst is beschikbaar:

- op de website Concurrentie van de Commissie, afdeling fusies (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Deze website biedt verschillende hulpmiddelen om individuele concentratiebeschikkingen op te zoeken, onder meer op: naam van de onderneming, nummer van de zaak, datum en sector,
 - in elektronische vorm op de EUR-Lex-website (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) onder documentnummer 32012M6771. EUR-Lex biedt online-toegang tot de communautaire wetgeving.
-

IV

(Informatie)

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

EUROPESE COMMISSIE

Wisselkoersen van de euro ⁽¹⁾

18 december 2012

(2012/C 392/04)

1 euro =

Munteenheid	Koers	Munteenheid	Koers		
USD	US-dollar	1,3178	AUD	Australische dollar	1,2512
JPY	Japanse yen	110,53	CAD	Canadese dollar	1,2972
DKK	Deense kroon	7,4603	HKD	Hongkongse dollar	10,2131
GBP	Pond sterling	0,81280	NZD	Nieuw-Zeelandse dollar	1,5660
SEK	Zweedse kroon	8,7378	SGD	Singaporese dollar	1,6053
CHF	Zwitserse frank	1,2080	KRW	Zuid-Koreaanse won	1 413,30
ISK	IJslandse kroon		ZAR	Zuid-Afrikaanse rand	11,2733
NOK	Noorse kroon	7,3850	CNY	Chinese yuan renminbi	8,2079
BGN	Bulgaarse lev	1,9558	HRK	Kroatische kuna	7,5380
CZK	Tsjechische koruna	25,200	IDR	Indonesische roepia	12 707,71
HUF	Hongaarse forint	288,40	MYR	Maleisische ringgit	4,0236
LTL	Litouwse litas	3,4528	PHP	Filipijnse peso	54,068
LVL	Letlandse lat	0,6961	RUB	Russische roebel	40,6850
PLN	Poolse zloty	4,0928	THB	Thaise baht	40,285
RON	Roemeense leu	4,4700	BRL	Braziliaanse real	2,7595
TRY	Turkse lira	2,3476	MXN	Mexicaanse peso	16,7795
			INR	Indiase roepie	72,2880

⁽¹⁾ Bron: door de Europese Centrale Bank gepubliceerde referentiekosten.

REKENKAMER

Speciaal verslag nr. 16/2012 „De doeltreffendheid van de regeling inzake een enkele areaalbetaling als overgangsregeling voor de ondersteuning van landbouwers in de nieuwe lidstaten”

(2012/C 392/05)

De Europese Rekenkamer deelt u mede dat haar Speciaal verslag nr. 16/2012 „De doeltreffendheid van de regeling inzake een enkele areaalbetaling als overgangsregeling voor de ondersteuning van landbouwers in de nieuwe lidstaten” zojuist gepubliceerd is.

Het verslag kan worden ingezien op of gedownload van de website van de Europese Rekenkamer: <http://eca.europa.eu>

Het verslag is op aanvraag gratis in papieren vorm verkrijgbaar bij de Rekenkamer:

Europese Rekenkamer
Eenheid „Controle: productie van verslagen”
12, rue Alcide de Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBOURG

Tel. +352 4398-1
E-mail: eca-info@eca.europa.eu

of door het invullen van een elektronische bestelbon bij EU-Bookshop.

Speciaal verslag nr. 18/2012 „Bijstand van de Europese Unie aan Kosovo op het gebied van de rechtsstaat”

(2012/C 392/06)

De Europese Rekenkamer deelt u mede dat haar Speciaal verslag nr. 18/2012 „Bijstand van de Europese Unie aan Kosovo op het gebied van de rechtsstaat” zojuist gepubliceerd is.

Het verslag kan worden ingezien op of gedownload van de website van de Europese Rekenkamer: <http://eca.europa.eu>

Het verslag is op aanvraag gratis in papieren vorm verkrijgbaar bij de Rekenkamer:

Europese Rekenkamer
Eenheid „Controle: productie van verslagen”
12, rue Alcide de Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBOURG

Tel. +352 4398-1
E-mail: eca-info@eca.europa.eu

of door het invullen van een elektronische bestelbon bij EU-Bookshop.

Speciaal verslag nr. 19/2012 „Verslag van 2011 over de follow-up van de speciale verslagen van de Europese Rekenkamer”

(2012/C 392/07)

De Europese Rekenkamer deelt u mede dat haar Speciaal verslag nr. 19/2012 „Verslag van 2011 over de follow-up van de speciale verslagen van de Europese Rekenkamer” zojuist gepubliceerd is.

Het verslag kan worden ingezien op of gedownload van de website van de Europese Rekenkamer: <http://eca.europa.eu>

Het verslag is op aanvraag gratis in papieren vorm verkrijgbaar bij de Rekenkamer:

Europese Rekenkamer
Eenheid „Controle: productie van verslagen”
12, rue Alcide de Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBOURG

Tel. +352 4398-1

E-mail: eca-info@eca.europa.eu

of door het invullen van een elektronische bestelbon bij EU-Bookshop.

V

*(Adviezen)*PROCEDURES IN VERBAND MET DE UITVOERING VAN HET
GEMEENSCHAPPELIJK MEDEDINGINGSBELEID

EUROPESE COMMISSIE

Voorafgaande aanmelding van een concentratie**(Zaak COMP/M.6731 — Vitronet/Infinity)****Voor de vereenvoudigde procedure in aanmerking komende zaak****(Voor de EER relevante tekst)**

(2012/C 392/08)

1. Op 12 december 2012 heeft de Commissie een aanmelding van een voorgenomen concentratie in de zin van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad ⁽¹⁾ ontvangen. Hierin is meegedeeld dat Vitronet Holding GmbH (Duitsland), die onder de gezamenlijke zeggenschap staat van RWE Deutschland AG (Duitsland) en Aesop Sàrl (Luxemburg), in de zin van artikel 3, lid 1, onder b), van de EG-concentratieverordening de volledige zeggenschap verkrijgt over Infinity GmbH (Duitsland) door de verwerving van aandelen.

2. De activiteiten van de betrokken ondernemingen zijn:

— Vitronet Holding GmbH: ontwerp en aanleg van glasvezelkabels en –netwerken, en levering van bit-streamproducten,

— RWE Deutschland AG: productie en distributie van elektriciteit en gas,

— Aesop Sàrl: beheer van beleggingen, met bijzondere aandacht voor de telecommunicatiesector,

— Infinity GmbH: IT-diensten en -software (met name gegevensbeheer en gegevenscomprimering) en communicatienetwerken.

3. Op grond van een voorlopig onderzoek is de Commissie van oordeel dat de aangemelde concentratie binnen het toepassingsgebied van de EG-concentratieverordening kan vallen. Ten aanzien van dit punt wordt de definitieve beslissing echter aangehouden. Er zij op gewezen dat deze zaak in aanmerking kan komen voor de vereenvoudigde procedure zoals uiteengezet in de mededeling van de Commissie betreffende een vereenvoudigde procedure voor de behandeling van bepaalde concentraties krachtens de EG-concentratieverordening ⁽²⁾.

4. De Commissie verzoekt belanghebbenden haar hun eventuele opmerkingen over de voorgenomen concentratie kenbaar te maken.

⁽¹⁾ PB L 24 van 29.1.2004, blz. 1 („de concentratieverordening”).

⁽²⁾ PB C 56 van 5.3.2005, blz. 32 („mededeling betreffende een vereenvoudigde procedure”).

Deze opmerkingen moeten de Commissie uiterlijk tien dagen na dagtekening van deze bekendmaking hebben bereikt. Zij kunnen per fax (+32 22964301), per e-mail naar COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu of per post, onder vermelding van zaaknummer COMP/M.6731 — Vitronet/Infinity, aan onderstaand adres worden toegezonden:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie
Griffie voor concentraties
J-70
1049 Brussel
BELGIË

Abonnementsprijzen 2012 (excl. btw, incl. verzendkosten voor normale verzending)

<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	1 200 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, papieren versie + dvd (jaarlijks)	22 officiële talen van de Europese Unie	1 310 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	840 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, dvd (maandelijks) (cumulatief)	22 officiële talen van de Europese Unie	100 EUR per jaar
<i>Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie</i> (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen), dvd, verschijnt één keer per week	Meertalig: 23 officiële talen van de Europese Unie	200 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , C-serie „Vergelijkende onderzoeken”	Taal (talen) van het (de) vergelijkende onderzoek(en)	50 EUR per jaar

Het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, dat in de officiële talen van de Europese Unie verschijnt, is verkrijgbaar in 22 verschillende taalversies. Het abonnement omvat de L-serie (Wetgeving) en de C-serie (Mededelingen en bekendmakingen).

Ieder abonnement geldt slechts voor één enkele taalversie.

Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 920/2005 van de Raad, bekendgemaakt in *Publicatieblad L 156* van 18 juni 2005, waarin is bepaald dat de instellingen van de Europese Unie tijdelijk niet verplicht zijn om alle rechtsbesluiten in het lers te redigeren en in die taal bekend te maken, worden de in het lers opgestelde nummers van het *Publicatieblad* apart verkocht.

Het abonnement op het *Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie* (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen) omvat alle 23 officiële taalversies op één meertalige dvd.

Op verzoek kunnen de abonnees op het *Publicatieblad van de Europese Unie* eveneens de verschillende bijlagen van het *Publicatieblad* ontvangen. De abonnees worden op de hoogte gebracht van het verschijnen van bijlagen door middel van een „Bericht aan de lezer” in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Verkoop en abonnementen

Abonnementen op verscheidene niet-kosteloze publicaties, zoals het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, zijn verkrijgbaar bij onze verkoopkantoren. Een lijst met verkoopkantoren is te vinden op het volgende internetadres:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_nl.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) heeft u direct en gratis toegang tot het recht van de Europese Unie. Op deze website kunt u het *Publicatieblad van de Europese Unie* raadplegen. U vindt er eveneens de Verdragen, de wetgeving, de jurisprudentie en de voorbereidende wetgevende besluiten.

Meer informatie over de Europese Unie is te vinden op de volgende website: <http://europa.eu>

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL